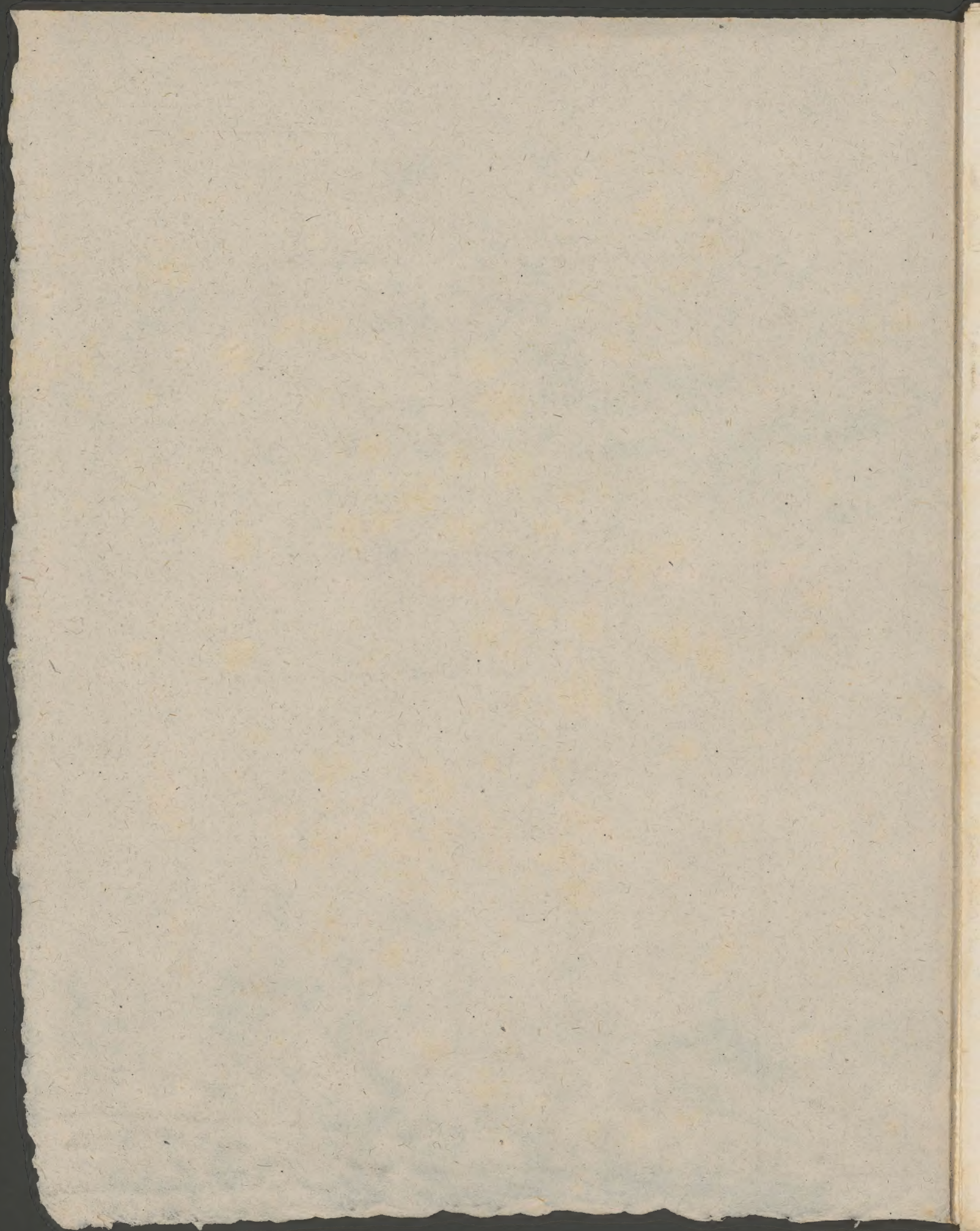

O Panteonie Trentowskiego

Kryn, w marcu 1874.

Treń recenzji, ogłoszonej w Przeglądzie Polakim, w kwietniu r. 74.

Panteon wiedzy ludzkiej lub pantologii, encyklopedia wszelkich nauk i umiejętności, propedeutyczne powzroczna i wielki system filozofii przez Dr. Trentowskiego - Tom I. Poznań 1879. Nakł: Zupańskiego.

Panteon 1.

W przedstowiu tłumaczy, że tego nie wystąpił od r. 1848 na widok z żadnym warniejszem, umiejętności mistrzowskiej poświęconem dziełem przed ~~tem~~ drugim mu nakładem, za którym znalazł jako żołnierz powstający, za którym białym i czarnym, że którego pragnie piórem w oddali i samostwoi wielkiej, a którego dobra bankiej, niż własnego zbawienia pragnę. -

Żadna przynajmniej w dziejach latniej niemoż, która mu przynosiła wiele kłopotu, lecz nie wiele złoty w złoty chwał, przynosiła Duchu S. Druga w swoim reakcyjnym, jaki opowiada Polskę i zwałym przedtem gwał na powrót do XIII wieku. Wpadł kwartalnik Książki i rok poznani. a między ich sągły pisma w Duchu i Książkach i redniowierczy. Powróciło się w najdłuższej Polskiej upadającej rasy - panował (ultramontaniizm) duch średniowieczny, niechże przynosił się w inistę ptanu petydyzmu a jednak nie (wrogami wstawa, również oświecenia naszego) sądzę. - Dzieło filozof: nakłado daremnie wykelnicka a nie i wydany; to można klaturę na filozofia, ponieważ rozum ludzki.

Przynosi autor w upominalu nakładowi trzy książki dzieła, poświęconego wielu naukom i umiejętnościom, postępowi i świątku, obrazem europejskiej oświaty, który ma podnieść oświatę naszą i unowocześnić ją nad Włosa i Niemcami. Dzieło to pogodzi oświecenie z wiara, bez podpadnięcia w niewolnictwo scholastyki średniowiecznej a zarazem wyświeca metelna, wieknieta, i nie niebezpieczna wartość chrześcijaństwa i katolicyzmu, bez narzeka pisanie z pod mogił starego ludzkości europejskiej i starego. (str. III)

Tereli nas wykelnicki już przydy oddał się orłowym motom i ciemności, wstąpił wstąpił i panowania ciemnej a podziemnie działającej i tereli upamięł cyrograf ciemności na własną duszę, niech rasy by ogleady w słońcu! Potępienie namietne dzieła tego obrotu nie może met przeciętno niemu. Późna doświada, trudna rada! Duch Boży mój przy od ducha zebanego i oświecenie w Książkach i w Książkach. (IV)

2nd March
1848

Dear Sir
I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 21st inst. in relation to the proposed extension of the charter of the New York and Hudson River Railroad. I am very sorry that I cannot give you a more favorable answer than I am obliged to do. The Board of Directors of the Company have considered the matter, and have decided to decline the extension of the charter. I am, however, very anxious to see the project carried out, and I am sure that you will be able to find some other means of accomplishing the same. I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
J. M. Smith

Łęka wędling Tr: to ogromna i nieprzelomna moc, dajęca nowon Trentowski
życie nowe, ale gdyż nie zastaraje i nie jui świratu, krom zgubliwy Panleon 2.

i prośba do nie może - gdyż wielkanocnego i wielonożnego
wiosny tchnienia (spórów mianem masonski) stanie się jesienną
grudą - gdyż stowa kapitańskie więcej jej warij od stowa Bożego - gdy
Boże samego przeobrazi w noc, ciemność, Demona piękności i t.d.
wtedy jui nie leży. żywota i nauki, lecz stami jej, staje się uł
upadku przegrana. A przytadek świat mahometa i Arya.
Nie braknie tam wiary. Tamże tam Teologia wytwarza, jak
niegdzi w Europie za średnio-wiecznych, politycznie indyżnych i niedyżnych
czasów. A myślnia to pomarto - garść europejskich różniących
wypisze miliony tych ludów. Po tam wypisze? Nie wiera,
kwić angielczy i francuski różniące nie mają wiele, ale staro-
helleński europejski duch, niepodległa wiara, stowem wiataw.

Str. 9. Wopemiki sam jeden z piórem w ręku, odnosi goz nad
wreckmionym koiotem, wzrusza indyżalne niebo w niekoiotowu
i podnosi Boga samego wielkoni. Genu? Bo upadł koiot
Tredniemiej niernang, na ziemi pner dżugie tyrycolewa wiataw.

Tamie: Ojczyzna nasza, Polska ukochana, była potężna, stanna
i zwyciężona, dopóki panowało w niej wiataw. Upadło, gdy zaprowa-
dzono w niej ciemność. -

Str. 12. Dotąd snaja w Europie tylko dwa polityczne wiaty: rząd
i koiot. Polska utronyła świat tneri i obdanyta go niepodległości:
umiejstnowi. Jui przyto odier na pytanie, kto ma mieć władzę
nad wkołami, wyrewnono to myśli gębokie i prawdziwe: nie
kto inny, tylko mierzanie nauki, albowiem oni snaja się najlepiej

na nauce. ^{Str. 13.} Dłgie prawdziwe wiadli nie będą nigdy ani prerin
Xoni ani prerin wptęj. Ich żywota kresem li umiejstnowi.

Idąc za taki wielkiem i anymadrem przekonaniem, pomierono
Umiejstni Krak: ośmiato krasowa, wtkonić i rnerze. Ona
jedyni miata być za nią odpricdzalna przed Bogiem, narodem,
Europą i światem. -

Str. 13. Zakaz oświacie politykij i z nią narodzi calem, i miastelny
cis zaprowadzony od Kardynała Korynasa Zakon Ojów Termitów.

O filozofii pisze na str. 15: że jest jedyną umiejscowioną, która
tem nie wzni od nauki, że ta jest cenną urobioną, przysięstą, wytkła-
Trentowski
Panteon 3.
Denem w szkole, podaje gdy filozofia przynosi zawsze coś nowego,
podnosi wiedzę ludzką na wyższej stopień. Gdy zaś przysięstą
filozofia, jako coś danego, i ona prezentuje się w nauce. Kant
n.p. uprawiał umiejscowioną, jego uczniowie trzymali się urobionej
nauki. -- Str. 16. Za średniościem przysięstą była tylko nauka,
zgoda w filozofii, na dogmatyze Kościelnej opartej, a Sch-
larstwo zwanej. Jedno starożytna i nowoczesna ludzkość ma
 umiejscowioną. Stowem, nauka powagi, a umiejscowioną samo-
dzielności skłaniania.

Otoż tak nauka jako umiejscowioną panuje mocno od lat trzech
w Europie, uprawiającą jej moc, wielkość, ucieczkę. Prześledowane
od Kościoła i rządów, wytknięta wraz potężniej i dłużej już
w rzeczywistości nad ludzkością.

Str. 17. Bóg jest osobisty - zdaje mi się, że autor dla tego obawia
za Bogiem osobistym, że jest osobistą za jedno z swawolą,
i nieporządną, niepodległością. Stwierdza tem sobie umocnienie się
autora nad tem, że nie, przedmiotem w polityce i innych przypadkach
wyrobili sobie osobistą, nie zaś zasady, która dzisiaj uważa
panuje, a jest panteistyczna i pogańska, dla tego, że ogólna -
a za tem przede, żeśmy mieli nawet katolickim narodom,
na wzór którego utworzył się później kulpiotyzm lub galikanizm
we Francji. Wszakże byliśmy dobrymi katolikami, a mianowicie
i patriotycznymi regim nasu Słowa Tryd: nie przysięstą. (str. 11)

Otoż ten Bóg osobisty (zob. str. 17) póki trwa w sobie, jako
był pierwotnym i myśl pierwszotną w jednym przedmiocie,
jest tylko bezwzględnie znaną, które wyhodzi się, radzi się
za Nim, tkwi, dyje i pragnie w pierśiach niezmierzonego
przypodoba (a wymienia się wreszcie przez natchnionego i jemi-
nego odwieka jako porzucenie. Zaś porzucenie to stanowi naukę
i umiejscowioną.

Handwritten text at the top left, possibly a date or reference.

Handwritten text block in the upper middle section, consisting of several lines of cursive script.

Handwritten text block in the middle section, continuing the cursive script.

Large handwritten text block in the lower section, spanning most of the width of the page.

Trentowski
Panteon 4

5

Pantologia t.j. filozofia w rozumieniu Tr: otwiera nam drugi m-
pełnie nowe i nowe widoki, dozwala uścisnąć popa "Bożę matron"
Zbawiciela, której dotąd, jako iż okazyje, nie rozumiał dobrze
chrześcijański świat a o którejś teolog mylący nie ma ani
wyobrażenia. Zapali się stwór w twoj głowie, da ci się światła
rzetelna, zbawi ci się wewnętrznie. Było to mało? (str. 32)

Predmiot - podmiot - kniot

Pomysł ten autor, że na porównanie między bierząc t.j. filo-
zofia moim a trzecim punktem spoglądać - chęć po prostu porównać,
że w porównaniu między tym i tam oddzielne wyniki (str. 34):
nie porównanie t.j. przedmiot; myśl wyraża w idee, teorii
nie porównania, ale myślowa: duchowa - przedmiot -
wreszcie subiekt porównający: kniot.

W tym krótkim podrzeczku upatruje autor swój następną i rzekłby
prywatną reformę w powszechnych filozofii.

Dotąd mialismy obiekt i subiekt: przedmiot i podmiot.

Treat: dalej stworzył trzecią kategorię miotu ale teraz jako
nie obiektywny nie oznaczający a bierzący panteizmem ramionit
na kniota t.j. chłop, w którym przebiega druga osoba.

Pomysł ten na chłopie ^{kupieckiego} apłekskiego, którego myślowość nie
wyraża subiektem. str. 34.

Predmiotem jest myślowo, co jest reaktor nasz: materja
i świat cały stworzeń; myślowo o nim iż wie, że to nie Duch
nasze. (str. 36)

Podmiotem jest Duch nasz, myślenie, idealność, wolka, twórczość,
myślowe dźwiał umysłowy. On jest i w poezji i w marzeniach
naszych; on żyje nasze, wólb nasz.

Knio to osoba, jaś, ja moje, twoje i wszelkie, prze-
życzenie i wola, wszelki przedmiot i podmiot, wszelki materja
i ducha transcendentalne ognisko i pieśń i niebios. On
tutaj najczulszy Pan. Przedmiot leży przed nim, podmiot
stoi pod nim, a jaś i drugi parobki jego. Ty n.p. jako istota

osobita, przedwładanie, rozum i wola, majdara, miś miś selus,
tamevna, do Boga podobna, jstos' Kmiot. Brato ras' twoje
Ksio' jst, wyględen' iebie samego, jui dana, o' do Boga na
ziemski jstyt' erata, jui twym przedmiotem, to jstymy
a dch' twój, będa'j twym jstymem, drugi stęga twój. Ty
jako Kmiot, wtkarnijesz iatu, lub przedmiotowi twemu, a
ręka, noga, uweret' gęwa, wykonasz to natęgiem iat, wez
zadare. Ty mowisz, jako Kmiot, wtkarnijesz duchowi lub
podmiotowi twemu, a myślisz i loika twoja sa ci postępane,
dowdza, wez tykko iebie, cho' bys' to uymil ze szęweli
i jmer iat. (str. 37)

Kmiot drugiaki: jeden na niebie, jako Bóg - drugi na
ziemi, jako człowiek. Kmiot drugi pierwszego obwarem i szę-
warem i potęcie, którego wstęga iata i restęga stę-
uś jstymie i iatu. Gdy urobisz ię na to, na co Bóg
Bóg stworzył i ku czemu ię jstymy, wtedy Kmiot
którego jstos' i Kmiot, którego on jst, spotkają ię
ze sobą i utwora Kmiot jeden. (str. 37)

Na str. 38 wznowienie tej stanomskiej autor:

Kmiot - przedmiotowe, ^{posterior} trzymające się głównie przedmiotu -
stanomskiej empirycznej, na której Kmiot nie jest ustawa
Kmiot - podmiotowe, trzymające się głównie podmiotu -
tu człowiek wyznacza z myśli wstęgi iest a jednomy ię
z duchem ogólnym, bezwzględny, niabie go we wstęga iest,
stanomskiej spekulacyjnej lub a priori

Kmiot - Kmiotowe, dotąd umięjętności nierwane, pierwszą
raz wytknęli, naprowadzając, najgłębiej, iebie Bodo-ulo-
wiecie. Pierwszym Kmiotem tutaj, jak w obu razach jstymy
jstymy iat, a drugim wielka Kmiotowość lub iat-
wierciwistość ze szęgi Kmiotów jstymie, tędzi ożnioko
Kmiotowowi tej jstymy na wstęgi iat, Kmiot
niebierki, to wem osobisty Bóg

Str. 29. O trećim stanowisku ^{filozofii} wojen wiadom tak autor pisał:
"Gdy kmiot ludzki roboty nie z przedmiotu wojny, przegródzenia
z podmiotu wojny ogólnego ducha, a w końcu z kmiot wojny
otwarcenia, bydać wach przedmiotowi i podmiotowi
wielkim, nieskończenie pełnym, wachstwowym wywarem
z rąk Bożego na świecie czasu i życia: wtedy staje
się on ich ogniskiem i pośrednictwem, jako Bóg sam,
i odpowiedź prawd absolutną, lubo li względna, bo rze-
czywistość w czasie i przemianach przechodzi. Jeżeli zaś
wskutek tego roboty nie podnosi on jedynie starym
wzrost na wyższy stopień; to odpowiada myśl Boża dalszego
postępu i ~~stare~~ Boże, mające stać się światem. Jest to
stanowisko filozoficzne lub a totali, nad które wrócić nie
gówniej dziś niepodobna. A to przynajmniej nam jutro, tego
jennie nie wiemy - dziś! Nie na przednowienie się ze
wzrostem ani na przednowienie się ze otwarceniem
i Bogiem gwarantuje się porzucenie a z nim umniejszenie
prawdy". -

Rozwinięto preto autor na str. 40 trzy stanowiska
empiryczne, spekulacyjne, filozoficzne, lub też fran-
cuskie, niemieckie, polskie - I tak mamy umniejszenie
narodowa, stające o tysiąc piątą nieba wyżej od romanickiej
i gwałtowniejszej -

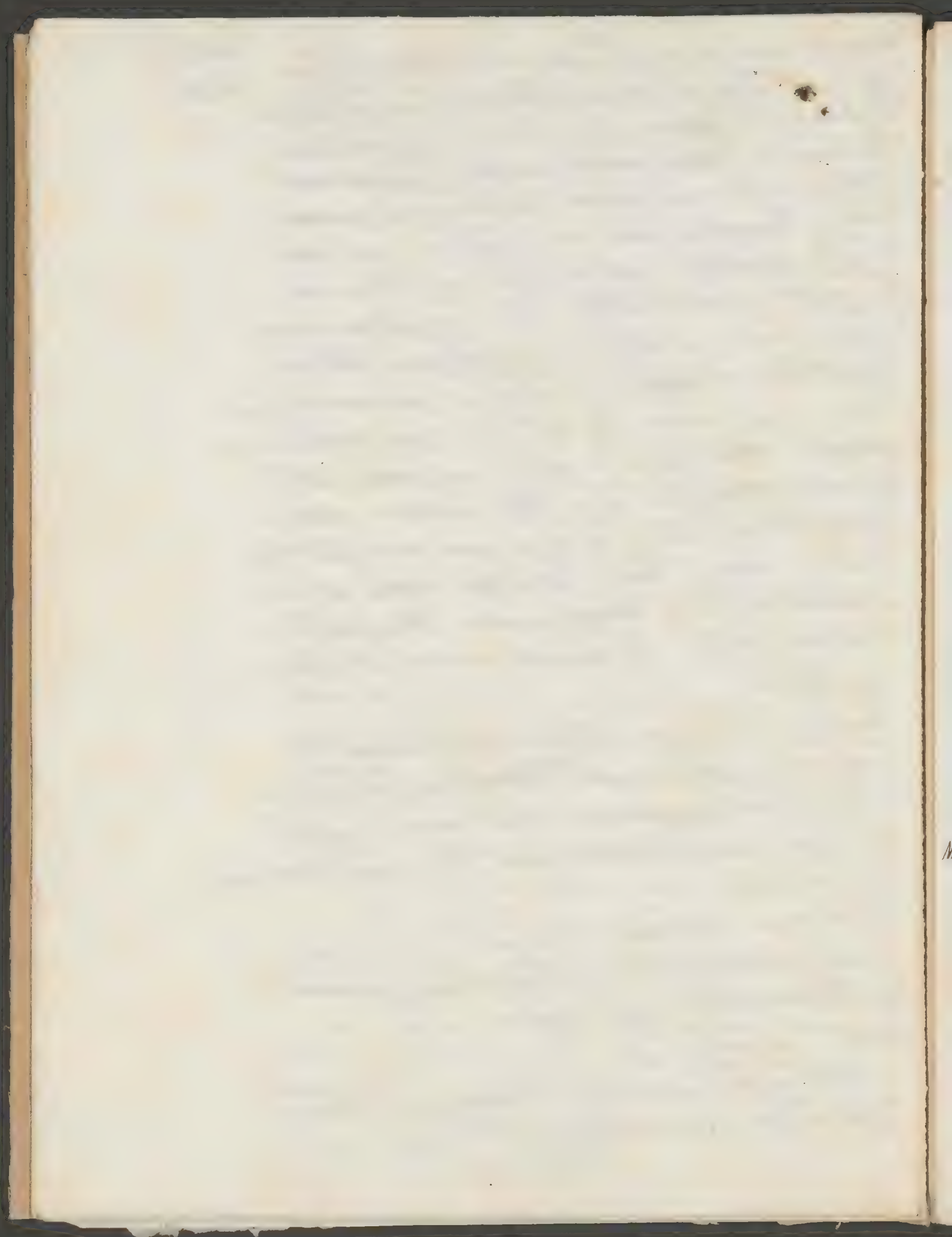
Na to wszystko odpowiedział skromnie:

"Filozof pochlebiać mi umie. Obmąskiem jego odpowiedź
prawdę bezwzględna." (str. V przedm.)

Nawet i to powiem.

"Autor: wypełnił mi ręką nie to narzekam - wrakie, x
tak daleko. (Sermie str. 29.)

Trentowski
Panteon 5.

„Nie lubi autor spekulacyjnego, lub jak on mowi, podmiotowego stanowiska, ^{str. 51} Pantheon 6
na którym ~~ten~~ królestwo jak przedmiot powierzenia bywa od podmiotu - kto w
tem stanął wężowu, ten stwarza sobie nauki, ale powierza mi Bóg, jeno
ograniczona istota, prosto mi nie stwarza, jeno same umiata.
„To te nauki wzmagają się w zfinikse, fenikse, himery! A Hegel
„p. pierwsze takie Tysiąc nocy i jedna, lubo w innych rodzajach.”

Podziat nauk oraz umiejscowienia przez Tr. porządku lub raczej ułożony,
jest następujący:

Pierwsze miejsce zajmują teologia. Bo jak Bóg jest stworzą wszystkich,
a idzie przed wszechstaniem, tak i nauka o Nim powinna być przed innymi
naukami. Stąd teologia była zawsze pierwsza i główna nauka, która
wzrastała przez wieki ludowe, wzmacniając się i miedzą do zbawienia. Matka
nie tylko, ale i chrześcijański nauk ludzkiego, jak od matki, tak i dzieci
imiejące ludom wierzącym. W Europie była ona niegdyś główną
i naderstym wyjątkiem wszechnim, a w Azji i Afryce jest ona do dziś
jedną umiejscowienia. str. 53.

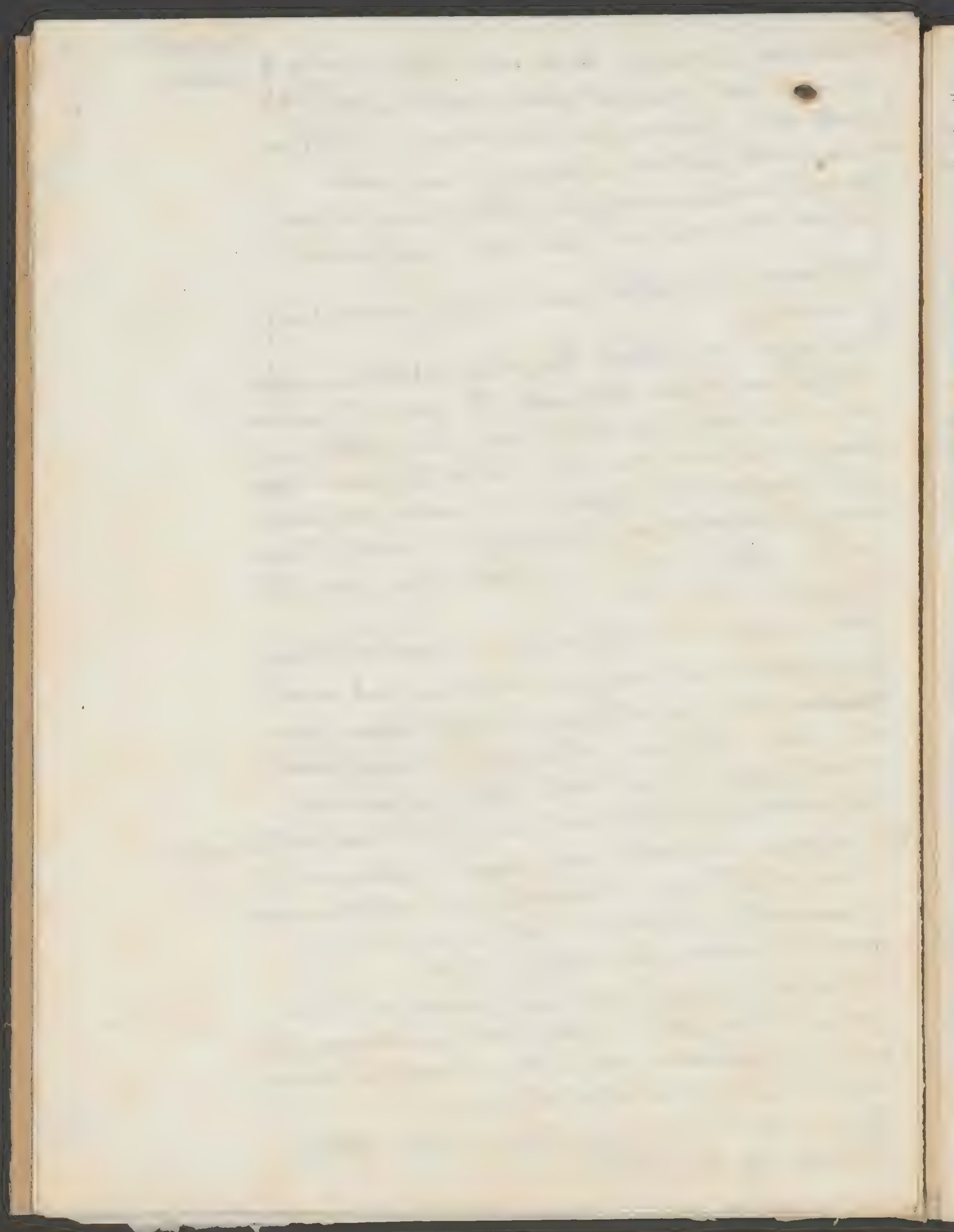
Widać, że autor mierza teologię chrześcijańską z pogańską mitologią.

Drugie miejsce zajmuje kosmopeja. Bóg stwarza świat, a nauki
teologiczne powstają nie w kosmosie. Wzrostem rozumu Boga na
ziemi, powstaje być panem i mistrzem świata. A jakoby podał
miś rozkaz, gdyby nie mógł światu nauki swej przedmiotem.
Stąd w średniowiecznej teologii oraz nowożytny jeden nauk światu, str. 54.

Na trzecim miejscu stoi filozofia. Między Bogiem a światem, a między
a ziemią, między teologią a kosmopeją, wiera a umiejscowienia, wyobra-
nia przeciwieństwa. Są to więc i wie, antynomie, przeciwstawy,
strachliwa o naukowym świecie drugiego. str. 54.

W rzeczywistości nie ma tych przeciwieństw, powstają one tylko tylko
w rozumie ludzkim: Bóg bez świata, Stwórca bez stworzenia, niebo
bez ziemi, twórcy odwołanie świat bez Boga, stworzenie bez Stwórcy,
ziemia bez nieba, to same obrazy. str. 55.

Powstaje prosto w umyśle ludzkim. Konieczność nowej syntezy,
a to synteza daje nam filozofia.

Z takiego układu nauk i umiejętności wynika, że teologia i filozofia
to jakoby „dwa potrzebne bracia, na których remieniu jest drugi brat
nauk” str. 56. Wszystkie nauki, jakie były, są, i będą, zahaczają
nie ze strony jednej o teologię, z drugiej o filozofię, a wreszcie
z obu swej wolnej ręki. (Tępie)

Trentowski
Panteon J.

8

Pinchon: Il est surprenant, qu'au fond de la politique et de
toutes les sciences humaines on trouve toujours la théologie.

„Wzajemne bractwo, nie wyrażone zgoda filozofii, opiera się na
teologii, a ma za tron własną koniunkturę i zawsze w granice
osłony teologicznej”

„Istota chrześcijańska, tchnieniem Bożem w nas jest religia.
Teologia, to religia dla wiary, a filozofia religia dla przekonywania.
Teologia i filozofia mają przedmiot jeden i są w granicach jednego.
Nauki zaś inne, to okruszki religii, zawsze także teologii
i filozofii. str. 56.

Stosunek filozofii do teologii.

Filozofia jest niepodległym, umiejętnym, postępowym i regularnym
badaniem Boga, stworzenia, świata i rzeczy istoty, rozumieniem
ich właściwości i przyczyn, ich i miarę we właści-
wościach. Ona to ewangeliczna „iniciacja”, wyrażenie dane,
według wiary, znanie Boga, światła i miarę nauk, kapitału
i wiedzy. Dwie regularne nauki, jedna regularna i jedna regularna.
Ona futurystyczna, wieloletnia i w istocie, ona dzieło przewidywania, dzieło
iniciacji, a zbawienie przyszłości. Ona Mesjanizm, jak mówi
Słowo Wronski. str. 57.

Bóg sam okazat się regularnym medrem, filozofem niebieskim,
zbawiciel winien być mistycznym medrem lub filozofem-wra-
kami o sobie: „Sam pręda i inicjacja”. str. 57.

Wzajemne bractwo wiary, o ile ma być prawdziwe, by i musi
być wzajemne od siebie i z innymi i z innymi i z innymi i z innymi
lub filozofem. Sam Xus walący z kapitałami i finansami,
jako drugi kapitał filozof. Teologia jest to ułamek z filozofii. str. 58.

Albo jakże niewdzięczna teologia, która nie głosi nękania, domaga
nie absolutnego panowania i obraca nie przeciw matce swej filozofii:
„Sokrates pije truciznę, Król króluje na Królu, Bóg włada na
Bogu na pięmiennym stole.” (str. 58)

Tak umieścić Tr: na nowo Xa P: w porządku dwóch tołów:
złego i dobrego.

Pytanie o najdawniejsze opiewanie w głowie biednej autorki:
Na str. 58 dowodzi, że i w naukę Zbawiciela włożyli w ka-
techizm i dogmatykę, w naukę Kościoła w. teologię, takżę
opowieści Kościoła i scholastykę. „Cóż uż wale S. Aug. i S. Tom.
byli w gminie filozofami” bo „chrześcijaństwo jest samo w sobie
najgłębszą i najprawdziwszą, a dotąd nie wyświeconą nalerię
filozofii”

a znów na str. 59 wykazuje, że Bóg nie może przed
wzrocz. „Ludzie w chrześcijaństwie, dla których Bóg nie wesoło
pane stołce, a które siatkami bezpośredniej z niebios nie ra-
warte, mają teologię, jako niankę, filozofii zaś nie potrze-
bują wcale. Takim ludem nie przysięga Bóg samodzielnym
filozofom”

Tę to myślenie i głębie i przekładne i przekładne, bo
starchetynski ludzi przyprowadza do nieprzemyślenia, głębie, bo ludzi
którzy nie byli w stanie chrześcijaństwa, lecz w pełni rozwoju, gdy
przyjęli chrześcijaństwo.

„Filozofia panuje dopiero w Europie od trzech wieków. Włady
dla myślicieli, a filozofia dla wybranych Pańskich. Oni to
gminarzy swojego czasu, jak Sokrates, Plato, Arystoteles w Grecji.
Je Bóg dobrodliwy przysięga Polsce dziesięć niepodległych
filozofów, doby to znak. Pan rada nas odwrócić, zbawie
i prodomniestwem obdanie.” str. 60. —

Terazli w innych już krajach w czasie dzisiejszym Karde odwołanie się
 do filozofii filozoficznej także powracają i wielka nadzieja,
 jako protest przeciw ^{rozrywaniu} dematerializowaniu się myśli ludzkiej a idąc
 za nim upadkiem wyższych nadziei i nadziemskich pragnień,
 także w naszym piśmiennictwie z podwójną powieścią, chybotały
 nie za nowa filozofia, bo u nas podwójne jest pragnienie. Na
 zachodzie walają ~~z~~ przychodzi z naturalizmem, ale u nas
 naturalizm ma spyznienie na poezji. Nema literatura,
 w skutek przywrócić od dzisiejszego pokolenia nie zależnych,
 wywołata samą perwersją, podarę gdy ogrody Akademii
 porzuciły piastę. Prawda się znalazła iś zastępy meżów, zastępy
 lub mniej zryły powrotem witalnych nas obdany filozofii
 ale po mto dżieżnych nadziejach, dzisiaj zaprawdę nie sobą
 sobie illuzji śmieją, i można powiedzieć, że ich prave
 porzuciły bezowine, że dzisiaj mniej u nas filozofii niż
 zwykle. Przywrócić tego nie upatnyż we wstręcie narodowym do
 demowanych pojęć, bo prawda reanne sądzę ciichanych stuchany,
 a jeżeli ich nie mają, to już nie ma stuchany, ^{ani prave} tego,
 który już wygłosza. O toż u nas było dotąd tak, że filozofie,
 lub którzy z takich miano, nie wygłoszali ani prave ani
 nie uderwali. Lema to wygłoszali formę przykryj. Forma
 była najgłębiej drzewna, a treść mechanistyczna, a tem samem
 nie narodowa. Sad. zdaje mi się, że prave estetyczne Kramera
~~porozumiano~~ z tych prób filozoficznych, bo one mają "najgłębiej"

uczuć i katolickich wspomnień.

Wymownym na to dowodem książka Trenta = posmiertna
że nie będzie narodo, spowiedzi iż można po owej drugiej
posmiertnej książce, o której wzmiankę uczyniliśmy w lutym:
zacz: Ten bardziej opinia lub zarada jakże oddala iż od kato:
ten bardziej od ucisku - z uczuć iż się relikty iż pociągających
katolickich i niezako antytera, jego maronery. Nie można
iż pnieć spowiedzi regos iżnowego, nowowego.

A jednak Trent: był mógł iż pnieć, rego narodo po-
trebnie iż rego pragnie. Niektórzy miał wielki udział w wielu
filoz: który aż do r. 48 narodo iż z Formania, narodo
z niego niby polskie Ateny. Ale, ubolewa on, iż pnieć
reaktya iż minęła serien filozoficzny "narodo narodo"
przedem iż pnieć na powrót do XIII wieku. Ubolenie
to rozstrzyga iż, banna uwaga, że dla tego, że pnieć
jak mało iż, iż pnieć iż dnie iż: iż który mają
prekary iż iż mistrzami a potem, że iż ogólna
pnieć iż pnieć. Waga iż iż, lub pnieć
wmania iż iż, że do 48 r. narodo narodo
a potem oddat iż w iż reakty. Tymczasem to pnieć
iż pnieć. Narodo nie filozofował - iż iż iż
który iż w r. 30 iż pnieć iż iż a iż
iż.

